

Lucas 23:31

**“Want indien zij dit doen aan het groene hout,
wat zal aan het dorre geschieden?”**

1 dor hout

2 groen hout

3 kruishout

Gemeente,

Als zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden? Dat klinkt dreigend. Zo komen die woorden waarschijnlijk wel op u over als we ze horen. Dat zijn ze ook, meer nog, dieper nog dan wij vermoeden. En toch, toch door de kieren van deze tekst straalt ook Evangelie. Heerlijk evangelie. Als wij deze woorden proberen open te leggen, dan de kieren open te trekken, dan schijnt God genade ook vanuit deze tekst over ons.

1 dor hout

Het zal wel duidelijk zijn dat met groen en dor hout in deze tekst mensen worden bedoeld. Het is bijna weer een soort gelijkenis. Over dor en groen hout. Dor hout heeft geen levenssap in zich, dor hout draagt geen vrucht meer. Waar lijkt dat op? Waar vergelijkt Jezus dat mee? Met mensen. Mensen die los van God zijn gekomen door de zondeval. Geen levenssap. Geen liefde. Geen liefde tot God door geloof voortgebracht. En zonder liefde tot God is onze levensboom dood, levenloos. En draagt geen vrucht. Geen vrucht van bekering. Geen vrucht die tot Gods eer is. Die Gods eer bedoelen zou. Zonder de liefde tot God brengt ons leven niets voort wat God behagen kan. Waar lijkt dat op? Met wie vergelijkt de Heere dat? Met mensen buiten Christus. Die kennen geen liefde tot God en geen gerichtheid op God. Dat is verschrikkelijk. Dat geldt van nature ieder mens. En dat is des te verschrikkelijker als wij zo gebleven zijn onder het Evangelie. Door Jezus af te wijzen en van ons weg te duwen. Zoals de leiders van Israel, de inwoners van Jeruzalem in Jezus'dagen, die Hem uitwerpen. Dor hout. Nog steeds.

Het groene hout. Dat is Jezus Zelf. Groen hout. Met levenssap. Want liefde tot God Zijn Vader is de drijfveer van Zijn leven en werken. Liefde doorgloeit en doorstroomt al wat Hij denkt, zegt en doet. Liefde tot het werk door Zijn Vader Hem opgedragen. Liefde tot de gehoorzaamheid die Zijn Vader van Hem krijgt. Liefde om de Schriften te vervullen. Liefde om daardoor zondaren zalig te maken. En als dat groene hout draagt Hij

vrucht. Al wat Hij doet is tot Gods eer. Is vrucht van gehoorzaamheid, toewijding. Helemaal ten koste van alles, ten koste van Zijn Eigen leven. Als de Naam van Zijn Vader maar verheerlijkt wordt. Dat groene hout is Jezus Zelf.

En dan komt die vergelijking van onze tekst. Als zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden? In onze kamer hebben wij een houtkachel. Meerderen van u ook wel misschien. Nou, dan weet u wel waar u op letten moet bij het hout. Groen hout brandt niet. Daar zit te veel vocht in. Nee, als je hout haalt voor de kachel dan neem je het droogste hout, het meest dorre hout. Dat brandt tenminste goed. En als je een kachel zou hebben waar zelfs groen hout in één keer direct vlam in vat en zo opbrandt, nou dan is dor hout helemaal in een mum van tijd verbrandt. Als zelfs nat, groen hout vlam vat, dan droog, dor hout zeker.

Dat is de achtergrond van de beeldspraak in onze tekst: Als zij dit doen. Zij, de leiders van Israel, de inwoners van Jeruzalem. Dit doen: zij verstoten Jezus en veroordelen Hem. Ze geselen en striemen Hem. Ze bespotten en vernederen Hem. Ze laten Hem lijden. Ze verwijzen Hem naar het kruis. Ze laten Hem pijn lijden in de gruwelijkste vorm. Dit, dit doen zij Hem, het groene hout. En daar in, daarachter, daardoorheen zit de toorn van God. Die als een vuur is. Dit vreselijke, verschrikkelijke doen zij Hem aan.

Wat zal dan het dorre geschieden? Dan verspringt het onderwerp. Als zij, de leiders van Israel, inwoners van Jeruzalem dit doen. Zij. Wat zal geschieden aan het dorre hout? Namelijk door God! Als groen hout zo gepijnigd wordt, zo lijden moet, hoe zal dan dor hout gepijnigd worden en lijden? Als de vlammen het groene, vochtige hout al verteren, hoeveel te meer het dorre hout? Hoe zal dan een mens die zonder levenssap van liefde en vrucht van bekering is hoe zal die dan gestraft worden? Als God Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft, hoewel Die in Zichzelf volmaakt en onschuldig was, hoeveel te minder zal God zondaren sparen die schuldig zijn en voor eigen rekening voor Hem verschijnen? Als de nederdaling ter hel Jezus ten deel viel, hoewel de Vader Zijn Zoon zo liefheeft en zo als Zijn Kind bemint, hoeveel te meer zal Hij zondaren ter helle verwijzen die vijanden van Hem zijn en gebleven zijn? Als mensen Jezus kruisigen Die niets misdaan heeft, hoeveel te meer zal God zondaren straffen die alles misdaan hebben en geen vergeving hebben gekregen, geen genade ontvangen? Kijk eens naar het kruis. En zie: als God Jezus de zonden niet door de vingers zag, als God bij Jezus niet met de hand over Zijn hart streek, dan zal Hij dat mij zeker niet doen. Als Jezus brandde in het vuur van Gods toorn, hoeveel te meer ik, als ik onverzoend voor God zal staan? Wat zal dan het dorre hout geschieden? De rampzaligheid, de vlammen van Gods heilige toorn. Dan zullen zij roepen bergen valt op ons en

heuvelen bedekt ons. Zo vreselijk zal dat moment zijn als Gods gericht komt. En je ziet in een flits: te laat, te laat, vergist, vergist. Je zou willen sterven, je zou de vreselijkste dood willen sterven als je daarmee Gods toorn zou kunnen ontlopen en ontgaan. Zeker weten, want als zij dit doen aan het groene hout, wat zal God doen aan het dorre?

God is rechtvaardig. Zelfs ten aanzien van Zijn Eigen Zoon. Dan zeker ten aanzien van zondaren die onverzoend bleven. Je moet nooit nooit denken dat je de dans wel ontspringen zult, dat het wel mee zal vallen, dat het zo'n vaart niet lopen zal. Als God Zijn Zoon niet ontzag, denk je dan dat Hij jou wel ontzien zal? Onmogelijk. Je woont in stad verderf die door Gods toorn zal vergaan.

En er springt de eerste straal van licht uit deze tekst. Vlucht, ontkom. Haast u. Nu wordt het ons gezegd eer het komt, opdat we als het komt er niet meer zullen zijn. Haast u om uws levens wil. Als de sirene gaat is dat om ons te laten schrikken, te laten ontwaken. Haast u, ontkom en ontvlucht de toekomstige toorn. Nog niet te laat, nog niet.

2 groen hout

Jezus is dit gedeelte begonnen te zeggen: Gij dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij maar weent over uzelf en uw kinderen. Ween over uzelf want dit staat u te wachten als u zich niet bekeert, die staat uw kinderen te wachten als u ze meesleept in dat spoor. Jezus zegt dan niet: weent niet alleen over Mij, maar ook over u en uw kinderen. Nee, weent niet over Mij. Want voor Mij staat het heel anders. Wat Mij overkomt is niet te vergelijken met wat jullie overkomen zal als het zo blijft. Waarom? Jezus zal toch ook verschrikkelijk lijden? Jezus was toch ook echt Mens en voelde dezelfde pijn als een verlorene meemaakt in de hel? Jezus voelde zelfs de pijn van de toorn Gods tegen de zonden van het hele menselijk geslacht. En toch is Mijn weg niet vergelijken met jullie weg. Waarom niet? Daar straalt opnieuw evangelie door de kieren van deze tekst heen! Want voor Mij zal dat niet het laatste zijn. Voor Mij is dat de weg van Mijn Vader. Niet het einde, het eindeloze, maar een doorgang: voor Mij is het een tunnel: inktzwart, nameloos diep, maar: met een opening aan de andere zijde.

En voor jullie niet. Voor jullie, voor wie onverzoend en onbekeerd in de handen van de levende God valt is Zijn toorn het einde, het laatste, het definitieve, daar komt niets meer achter en na. Daar is geen hoop meer, hopeloos lijden. Van Jezus staat er dat Hij om de vreugde die voor Hem was voorgesteld het kruis heeft gedragen. Maar als je verloren gaat is dat er niet. Dante heeft ooit eens gezegd: aan de monding van de hel staat een bord: hier late me alle hoop varen. Want er is geen terugkeer, geen uitgang. Dan mag je een keer zeggen dat vreselijke woord: als in de hel zou worden afkondigd dat er na 100.000 miljard jaar een einde aan zou komen, zou er daar gejuich uitbreken. Maar dat wordt er niet afgekondigd. O mensen, dat ene leven dat je hier krijgt, dat éne leven: laat het niet voorbijgaan. Laat het niet voortgaan in een verwerpen van genade, een

verachten van Jezus, een leven voor de wereld, voor gemak, voor het feit dat je er toch ook nog wat hebben wilt, want dat éne onbekeerde leven leven is zo vreselijk in zijn einde zonder einde.

Zo zal het voor Mij niet zijn, bedoelt de Heere Jezus. Want voor Mij is het niet het laatste. Want we hebben net nagedacht over de vraag: wat zal dan het dorre hout geschieden? Maar nu mogen we nadenken over de vraag: wat zal het groene hout geschieden? Wat zal God met het groene hout doen? Zij verwerpen Hem, kruisigen Hem, maar God zal Hem opwekken. God zal het groene hout opwekken in heerlijkheid op de Paasmorgen. Daarom hoef je over Mij niet te wenen, vrouwen van Jeruzalem. Voor Mij is het de weg en leven. De weg om werkelijk vrucht te gaan dragen. Dan zal Ik vrucht dragen. Vrucht van zondaren die zullen leven door Mij. Door Mijn lijden en door Mijn opstanding. Zondaren die zullen delen in Mijn lijden. Met Mij gekruisigd. Het oordeel ligt achter hen, de vloek ligt achter hen en zullen ze nooit meer tegenkomen. En met Mij opgewekt. Met Mij delen in het verzoende leven en de vrede met God. Met Mij delen in de gunst van de verzoende Vader, delen in de erfenis van de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Ween niet over Mij, want Ik ben op weg naar de verhoging. Door lijden tot heerlijkheid. En Ik ga zondaren tot Mijn eigendom kopen en verlossen uit de macht van de duivel.

Dat zal God het groene hout doen, dat zal Jezus gebeuren en ontvangen! Hij verzamelt Zich een Kerk. Uit de dood in het leven, uit satans macht onder Gods beheer, onder de vloek vandaan in de gunst van God. Jezus, de Verlosser, de Zaligmaker. Van geestelijk doden, schuldigen, onder de vloek liggenden. Hij zoekt dor hout. Levens die God maar niet lief kunne krijgen, mensen die maar geen vrucht kunnen krijgen voor God. Dan is er toch hoop voor u, voor jou. Omdat Hij het doet, omdat Hij het als Zijn werk heeft om zalig te maken. En hoe doet Hij dat? Door in de prediking stad verderf binnen te komen. Waar wij allen van nature wonen. En in stad verderf komt Hij binnen en wandelt door de straten. Ook u, jou komt Hij tegen. Weet je waar je woont? In stad verderf. Weet je wat je wacht? Eeuwige toorn. Hier ben Ik. Ik verlos, Ik verzoen, Ik vernieuw. Geef Mij uw hart, uw leven. Om je aan die belofte over te geven als dor hout. En je gaat naar Hem uit, je roept Hem aan. Je vlucht tot Hem. U heb ik nodig, verlos mij, red mij. Zo maakt Hij tot groen hout.

Zo red Jezus dor hout en maakt Hij het tot groen hout. Groen hout, waar sappen van liefde doorheen vloeien. Liefde tot Hem. Dat Hij mij heeft verlost, waarvan Hij mij heeft verlost. Wat zou er aan mij geschied zijn als dor hout als ik dat gebleven was? Daarvan verlost. En mijn leven vrucht als groen hout. Vrucht van gerichtheid op Gods eer en Naam. Dat Uw Naam maar geheiligd zal worden door mij en om mij. Dat Uw lof gehoord zal worden door mij en om mij. Groen hout. Dat dezelfde weg zal

gaan als Jezus. De weg van vernedering, spot en smaad. In het groot of in het klein. Zij doen dit aan het groene hout, dit: verachten, kleineren, op neer kijken, wegwensen, het zwijgen op willen leggen. Het kan heel subtiel gebeuren. Op kleine schaal onder ons, op grote schaal in Noord Korea en andere landen. Waardoor het lijkt dat je als christen een moeilijker leven hebt dan als niet christen. Meer verhinderingen, meer beproevingen, meer lijden.

Let dan nog eens op onze tekst. Indien zij dit doen, tegenwoordige tijd, aan het groene hout, wat zal geschieden, toekomstige tijd aan het dorre hout? Het dorre hout lijkt de dans te ontspringen. Een hele tijd, een heel leven soms. Terwijl groen hout verdukt en beproefd wordt. Maar Petrus zegt al: het is nu tijd dat het oordeel begint bij het huis Gods, maar als het van ons begint wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie ongehoorzaam zijn? Zijn kinderen bezoekt God in dit leven als beproeving, Zijn vijanden bezoekt God na dit leven als vervloeking. Beter toegetakeld naar de hemel, dan gaaf en wel naar de hel. Je kunt 1000 keer beter als groen hout in dit leven worden beproefd, dan als dor hout na dit leven worden vervloekt. Het groene hout wordt hier en nu beproefd. Daarom gaat het niet vanzelf, niet over rozen, niet met enkel voorspoed. Maar dat is om je toe te bereiden voor de hemel.

3 kruishout

We hebben op twee dingen gelet kun je zeggen: wat zij doen. Pilatus, Herodes, het Sanhedrin, de soldaten, Judas, enzovoort. We hebben gelet op wat God doet: Hij zal het dorre hout zeker straffen als het voor eigen rekening blijft en dat gericht, die wraak zal vreselijk wezen. Maar als wij dan hebben gezien wat zij doen, mensen, wat God zal doen, wat doet Jezus eigenlijk?

Dat is in heel het lijdensEvangelie de rode, gouden draad. Let u daar maar op: Jezus doet niets. Als Hij voor het Sanhedrin is, als Hij voor Pilatus is, als mishandeld, in Zijn gezicht gespuugd, op Zijn rug gezeseld, in Zijn ziel gegriefd wordt, onrecht wordt aangedaan, Jezus doet niets. Hij slaat niet, Hij schopt niet, Hij scheldt niet. Hij laat alles Zich aandoen, zonder verzet, zonder terug te slaan. Zo ook hier, als Hij op weg is naar Golgotha, onschuldig veroordeeld, in alle opzichten ten spot gezet. Hij doet niets. Wel eens geprobeerd je in te denken? Vals beschuldigd worden

van iets wat je niet gedaan hebt? In je gezicht gespuugd worden? En je doet niet, niets terug. Met daden niet en met woorden niet. Zou je dat kunnen? Zou je dat volhouden? Je kunt het niet en wilt het niet.

Jezus wel. Waarom? Omdat het kruishout Hem trekt. Omdat Zijn hart Zich uitstrekt naar het vloekhout. Daar wil Hij heen. Ten diepste wordt Hij niet door mensen geduwd en voortgedreven naar het kruishout, maar het kruishout trekt Hem naar zich toe. En ten diepste met je het zo zien: satan probeert Hem er vandaan te houden door Hem te laten ontvlammen in woede en toorn. Satan doet wat hij kan om Jezus uit te dagen om Zich te gaan slaan en schelden. Maar Jezus doet niets. Hij wil het kruis omarmen. De vloek Gods, de nederdaling ter hel. Hij strekt er Zich naar uit. Elke stap brengt Hem dichterbij de plaats van bestemming: het vloekhout. En niets en niemand brengt Hem uit koers. Hij wil en zal dat kruishout aan gaan hangen. Liefde was en is het, eindeloos groot. Liefde om het offer te gaan brengen. Liefde om zondaren te verlossen. Liefde tot Zijn Kerk, tot hen die Hem van Zijn Vader gegeven zijn. Daarom laat Hij Zich leiden naar het kruishout.

Het groene hout wordt als dor hout behandeld. Het groene hout wordt in het vuur geworpen en verbrand. Opdat dor hout uit het vuur gerukt zou worden en groen hout wordt. Voor dat wonder, voor die redding laat Hij Zich naar het kruis leiden. Groen wordt als dor behandeld. Opdat dor tot groen zal worden. Opdat dor hout levenssappen krijgt van liefde. Wederliefde tot Hem. Dor hout, zonder liefde, zonder vrucht voor God. Hoe zal ik ooit leven? Leven voor God? Als dit groene hout mij redt. En dat maakt mijn leven vruchtbaar. Wederliefde en vrucht voor God. Verlangen naar de eer van God. Dor hout wordt groen hout. Onvruchtbaar leven wordt leven dat vrucht draagt. Daarom gaat Hij naar Golgotha. Dat doet Hij. Daarvoor laat Hij alles met Zich doen wat zij doen.

Hij doet slecht één ding: spreken, preken. Zelfs nu nog. Hij wend Zich tot de vrouwen van Jeruzalem om hen aan te spreken. Om hen tot inkeer te brengen. Een straal van licht uit dit dreigend woord. O Jeruzalems dochters, hoor toch. Ween toch over uzelf. Over wat u te wachten staat als u dor hout blijft. Dor hout dat een keer verbrandt. Wend u tot Mij en wordt behouden. Vlak voor Zijn kruisiging spreekt Hij nog om te behouden. Om hen tot Zich te roepen. Terwijl Hij Zelf zoveel meemaakt en doorstaat is Hij niet bezig met Zichzelf, maar met anderen.

Zo wil die bewogenheid uitgaan. Terwijl Jezus Zelf op weg is naar het kruis, pijn lijdt, gegriefd wordt, richt Hij Zich tot hen om Hem heen. Terwijl je zelf je handen vol hebt aan jezelf, je werk, je zorgen, je kruis, je gezondheid, richt je je tot je geliefden: haast je, laat je redden. Zo hebben Stervenden gesproken tot hun kinderen. Terwijl zij zelf stervend waren, toch bewogen voor anderen, voor hun kinderen, geliefden.

Zo komt de prediking tot ons. Vanuit deze Jezus, Die zo bewogen is over zondaren. Zo bewogen dat Hij op weg naar het kruis nog omziet naar verlorenen. Laat u redden. En als Hij zelfs nu nog preekt en nodigt, gelooft u dan niet dat het echt ernst is uw toestand? Dat u echt in gevaar bent? En gelooft u dan niet dat Hij u echt behouden wil? Dat het Hem echt menens is, die welmenende oproep dat u echt welkom bij Hem bent? Laat het u doordringen om tot Hem te vluchten. Heere Jezus neemt U mijn deel op U, en geef mij Uw deel. U als dor hout, ik als groen hout.

Amen